

שיאריהת ישראל

דברי תורה וסיפורים מרבינו

הרה"ק רבי ישראל דוב בער מזוילעדניק וצוק"ל

יד"ל ע"י מוסדות 'שאריהת ישראל' וזוילעדניק בעיר קאראסטין אוקריינא

מיליון כ"ד
פרשת בא
תשפ"ג

אור השוכבי"ם

ליקוטים מדברי רבינו בעניני עבודת ימי השוכבי"ם

והנה הרואה יראה בספר הקדוש שנקרא חוק לישראל, שהוא תיקון לפגם הברית, ככה קבלתי מרבתי שתיקון האמתי הוא על ידי התחברות תורה שבכתב עם תורה שבע"פ, על ידי חק לישראל, ורמז לזה כמאמר (ראה שבת קלז:): 'וחוק בשארו שם' וכו'. על כן בעקבות משיחא אלו יצא לאור ספר יוסף לחק מהצדיק הגדול רבי חיים יוסף דוד אזולאי, תלמידו של ר' חיים אבן עטר בעל האור החיים שיש בו שני אורות תרין משיחין משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, בסוד חכם הכולל המתקן פגם של כל ישראל, הרואה יראה כי בימים האלו בימי שוכבי"ם ת"ת תיקונים גדולים לפגם ברית המעורר והלשון כנ"ל, ויש בהם רזין עילאין רזין דרזין וכו'.

(עמוד קנז)

אור הפרשה

דברי תורה מרבינו בתוספת ביאור בסוגריים מדובעות

צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו (שמות יב ט)

הפירוש [של הפסוק לפי הרמז] הוא, כש[אדם] לומד או מתפלל בדחילו ורחימו [-ביראה ובאהבה] ברשפי אש, שהוא [בכחינת] צלי אש, אזי התיקון [שנעשה על ידי זה, הוא] לראשו - היינו לברית המעורר והלשון, שהכל נמשך מהראש [מהמחשבות והדיבורים שמביאים אותו לעבור עבירות ולפגום בברית המעורר והלשון. וכמו כן ניתקן על ידי זה] על כרעיו - התיקון לבחינת [מ]ה [שכתוב] 'רגלים ממהרות לרוץ לרעה' (משלי ו יח) [מה שרץ ברגליו לעבור עבירות. ומה שאמר הכתוב] ועל קרבו היינו [שגם מתוקן עי"ז העבירות שעבר בשאר חלקי] הגוף, ודי למבין.

(עמוד רמ)

זמני כניסת ויציאת השבת

קאראסטין	אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
4:29	5:31	4:25	4:49	4:47	4:33	כניסת השבת
5:43	6:34	5:37	5:59	5:49	5:48	יציאת השבת
6:23	7:16	5:54	6:20	6:22	6:26	רבינו תם

אור ההלכה

פסקי הלכה קצרים בהלכות שבת

אהל בשבת

אין לעשות בשבת אהל, ואפי' אהל עראי, ואף שעושה רק גג ללא מחיצות.

אסור לחבר מחיצה בחוזק או ע"י דבק, אף שאין לו שום תועלת מכך.

אם המחיצה אינה מחוברת בחוזק אלא ע"י השחלת לולאות וכדו' - מותר אף אם נעשה למטרת מחיצה בין גברים לנשים, אבל אם נעשית כדי להתיר איסורים וכדו' אסור.

מותר לפתוח גגון עגלת-ילדים בשבת.

אם היה הגגון פתוח מערב שבת טפח - מותר אף להוסיף עליו ניילון להגנה מפני הגשמים והרוחות.

מותר לפתוח שולחן המורכב מכמה חלקים אם אינו משתמש באיזה תשמיש תחת השולחן. ואם החלקים מחוברים לשולחן - מותר בכל ענין.

פסקי ההלכות אינם אלא לעורר את לב המעיין

אור העבודה

פנינים מרכיני בעניני דרכי עבודת ה'

פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה וכו' (שבת כה:)

פירוש 'פתילת הבגד' - הוא הגוף של אדם, 'שקפלה' - פירוש שהוא מקופל ומונח ראשו בין ברכיו (ראה נדה ל:), 'ולא הבהבה', פירוש הבהבה לשון נתינה, הב הב (ראה ע"ז יז.), היינו שלא ניתן בתוכו הקדושה. ופירוש הב' לשון הדלקה, פירוש שאינו בווער בו אהבת ה' יתברך, ר' אליעזר אומר טמאה ואין מדליקין בה, כי ר' אליעזר מצד המשכה, אלי עזר, אבל ר' עקיבא שהוא עקב א', בחינת מסירות נפש, יכול להיות טהורה ומדליקין בה, וד"ל.

(עמוד קלב)

יומא דהילולא

יום שבת ו' שבט - הרה"ק ר' יצחק מקאלוש בהרה"ק ר' ארון לייב מפרמישלאן זצ"ל

הרה"ק ר' חיים צבי בהרה"ק ר' חנניה יו"ט ליפא מסיגעט עצי חיים זצ"ל

הרה"ק ר' דוד יצחק אייזיק מסקאליע ב"ר ברוך פנחס זצ"ל

יום א' ז' שבט - הרה"ק ר' ישראל חריף מסטאנוב ב"ר שלמה תלמיד הבעש"ט זצ"ל

הרה"ק ר' דוד מלעלוב ב"ר שלמה צבי זצ"ל

הרה"ק ר' נתן דוד מפארציווא בהרה"ק ר' יעקב יצחק מביאלא זצ"ל

יום ד' י' שבט - הרה"ק ר' שלמה לוצקער ב"ר אברהם מסקאהל תלמיד המגיד זצ"ל

הרה"ק ר' יוסף יצחק בהרה"ק ר' שלום דובער מליובאוויטש זצ"ל

אור הצדיקים

א מעשה פאר מלכה מלכה

מלבבת יותר. אפס כי הבעל שם טוב הק' לא שינה מאומה מיחסו אליו.

הפעם לא יכול היה לעצור בעצמו; לבו נשבר בקרבו והוא פרץ בבכי גדול: רבי! מדוע אינני זוכה לקירבה כלשהי מצדכם?! באותו רגע השתנתה ארשת-פניו של הצדיק ולבשה חמלה ורחמים. הוא הכניסו לביתו בחיבה, ופתח עמו בשיחה ארוכה, במהלכה הרווה את נפשו הצמאה מבאר החסידות ולימדו כיצד היא הדרך לזכות לנעימות ומתיקות בתורה ובעבודת ה'.

את השיחה חתם הבעש"ט הק' בדברים אלה: דע לך כי התנגדות עצומה תקום נגדך - ועליך להיות מוכן לכך היטב. בתחילה יעמדו רק בני משפחתך בדרכך, אך מאוחר יותר תיווכח לראות כי גם שכניך, בני עירך, וכל העולם כולו נוהגים כלפיך ביחס דומה, עד שאפילו העופות יפריעו לך בעבודתך... השתומם האברך על הדברים, אך חקק אותם היטב על לוח ליבו. הוא נפרד מן הצדיק ושב לביתו.

קרוביו שמו לב עד מהרה, כי רוח אחרת היתה עמו; מתוך הליכותיו הבינו כי אש החסידות נדלקה בנשמתו. וכדברי הבעל שם טוב, כן היה; למרות שהיה קודם לכן נערץ ואהוב על הכל - עתה החלה מתעוררת התנגדות כבדה << המשך בעמוד ד'

רבי ישראל בעל שם טוב. דפיקות נשמעות בדלת, והוא ניגש לפתוח. מולו עומד זקוף האברך העילוי, ומושיט לו ידו בבטחה לשלום. לא היה לו ספק כי הצדיק ישמח לקראתו ויביאהו לביתו בכבוד גדול. אך לתדהמתו, לא הראה הבעל שם טוב אותות התפעלות מבואו. ידו המושטת נותרה תלויה באוויר; הצדיק אפילו לא החזיר לו את ידו לשלום...

מכיון שחשוב ונכבד היה, ולא הורגל בקבלת פנים מעין זו, לא ידע האברך העילוי את נפשו מרוב מבוכה. אך למרות היחס שאליו זכה, לא אמר נואש; במעמקי לבו פיעמה תקווה, כי בואו לא היה לחינם. הוא המתין מעט, וניסה בשנית להיכנס אל הקודש פנימה. אך גם הפעם נתקל כאילו בחומה אטומה. תחושת עלבון מילאה את כל ישותו, ודמעות טיפסו בגרונו. זמן מה עמד כך, נכלם ומבויש. אחר אזור עוז והחליט להיכנס שוב - אולי הפעם יזכה לקבלת פנים

פעם אחת כשישב מרן הבעש"ט הק' בחברת תלמידיו הקדושים שרפי-מעלה, פנה אליהם ושאלם: המכירים הנכם את פלוני העילוי? החסידים הנהנו בראשם, האברך המדובר התגורר לא הרחק ממקום מושבו של הבעל שם טוב הק'. גאון וחרוף מופלג היה, אם כי נודע כמתנגד לבעל-שם-טוב ודרכו.

התלמידים התפלאו, מדוע העלה רבם את זכרו, אך בטרם עלתה תמיהתם על דל שפתותיהם, השתוממו לשמוע את רבם מבקש: רצוני שתלכו אליו. חזקה על התלמידים שיקיימו דברי רבם, גם כאשר תמוהים הם בעיניהם. יצאו החסידים בשליחות שהוטלה עליהם, עד שהגיעו אל מקום מגוריו של האברך.

הלה התפלא מאד על בואם אליו, אך עד מהרה נקשרה שיחה ערה ביניהם; הוא נוכח

לדעת כי האנשים מלאים וגדושים בתורה וביראה. חומת ההתנגדות הבצורה שלו נסדקה קמעא, ולאחר שהפצירו בו לבוא עמם אל מורם ורבם ולפגוש בו פנים אל פנים - חלחל הרהור ללבו: שמא אכן יש באמתחתם של החסידים משהו שטרם הכרתי, דבר שעשוי להיטיב עימי. לאחר מחשבה, ניאות להצטרף אליהם. פני החבריא הביעו שביעות רצון: הנה עולה בידם לקיים את שליחות רבם.

בבית הקדוש במז'בוז', ממנו יוצאת אורה לעולם כולו, יושב

אור הישועות

סיפורי ישועות ומופתיים מרכיניו

✽ 'דער וואס וועט נאר אנכאפן מיין קלאמקע וועט געהאלפן ווערן' ✽

[מ' שרק יגע בידית דלתי יוושען]

ומאז נתאלמה דום, ואינה מסוגלת להוציא מפיה מילה וחצי מילה.

דרוש דרשנו ברופאים ובמומחים שונים, ואף אחד לא הצליח לרפאותה. עתה חוזר אני מהעיר טשרנוביל, שם שהיתי שמונה שבועות אצל הרה"ק רבי אהרן מטשרנוביל, ובכיתי בפניו אל גודל הצרה שבאה אלי, ובין הדברים סיפרתי לו על המופת שעשה לנו רבינו בחיי חיותו - שהושיענו בבת.

לשמע זאת פנה אלי הרה"ק מטשרנוביל ואמר לי בזה הלשון: כפי שהיה בכוחו של הרבי מוילעדניק להבטיח לכם בת - כך בידו לרפא אותה, וממנו תבוא ישועתכם. סע אליו ותיוושע.

לא הבנתי את דבריו, הלוא רבינו מזמן עלה למנוחות ועזבנו לאנחות, ולכן שאלתיו: לאן עלי ללכת? ענה לי הצדיק: וכי אינך מבין? הלוא גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, ויכול הוא לעזור ולפעול ישועות יותר מבחייו. עשינו כדברי הצדיק, ועתה עיניכם הרואות את ישועתו המיידית, וכי הצדיק שומר הבטחתו אף לאחר פטירתו.

היה זה תקופה קצרה לאחר הסתלקות רבינו לגנוי מרומים, הגיעו זוג הורים ובתם הקטנה לוילעדניק, הם פנו אל הגבאי וביקשוהו שיפתח להם שער ציונו הקדוש של רבינו. הגבאי פתח להם והם החלו להתפלל ברוב רגש ותחנונים. חלפו כמה דקות והבת הקטנה מבקשת מההורים: גם אני רוצה את ה'מענה לשון' (סדר התפילה בציוני צדיקים).

ההורים שפשפו עיניהם מרוב תדהמה, ומיד החלו לשאוג שאגות של שמחה וגיל, וכמעט שפצחו במחול. הגבאי והנוכחים לא הבינו על מה המהומה והפנו את מבטיהם אל האב שיסביר להם פשר השמחה.

או אז התחיל האב לספר את סיפורו, וכה סיפר: שנים ארוכות חיכינו לפרי בטן. ניסינו לדרוש אל הרופאים, ואף נסענו למרחקים לרופאים ידועי שם ולא מצאנו מזור. עד שבאנו אל רבינו, והוא בירך אותנו שנפקד בבת. והנה היא לפניכם.

לפני ארבעה שנים קרה לנו אסון. בתנו הקטנה ירדה אל מרתף ביתנו, ושם קרה משהו מסתורי,

<< המשך מעמוד ג'

מצד משפחתו אליו, ולאחר מכן אף מצד שכניו. כעבור זמן רב מצא את עצמו מבודד, משל חומה נסתר מפרידה בינו ובין כל מכריו. אולם למרות זאת, לא חזר בו מדרכו; הוא לא אבה לוותר על הטעם העילאי שהחל חש בעבודת בוראו מאז שב מביקורו אצל הבעל שם טוב.

יום אחד, בעמדו בתפילה נלהבת בדביקות עצומה, שוטט

לידו תרנגול-הודו. לפתע זינק לעברו העוף והחל קורא קריאות רמות, תוך נענועים נרגנים... גרש אותו האברך מעל פניו והמשיך בתפילתו. אך בעל הכנף לא הרפה, התקרב שוב אליו והחל מנקר בבגדיו. שב האברך ונפנף בידו כדי לגרש את התרנגול הטורדני, אך העוף חזר וזינק עליו, כאילו הכריז מלחמה נגדו... זעם מילא את ליבו על התרנגול החצוף והוא נטל גרזן,

הניף אותו בחימה שפוכה, מוכן ומזומן לרוצץ את ראשו. אך לפתע נעצר, בזכרונו צפו דברי הצדיק: "אפילו העופות יפריעו לך"... אם כן, הרי גם זה חלק מהניסיונות שעליו לעבור בהתקרבותו אל ה', ובין רגע שכך כעסו.

מי שיש באמתחתו דברי תורה, סיפורים או עובדות מרכיניו הק', נשמח אם ישלחם אלינו 0527173945@gmail.com